

Caramelles del Roser

Sant Julià de Vilatorça

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Nucli antic de Sant Julià de Vilatorça
Alçada: 595

Coordenades:

Latitud: 41.92257
Longitud: 2.32547
UTM Est (X): 444069
UTM Nord (Y): 4641399

Classificació

Número de fitxa 08220-268
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Científic
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Monument a les Caramelles](#)

Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dc., 12/06/2013 - 02:00

Descripció

El matí de la diada del Diumenge de Resurrecció, la comitiva de Caramellaires del Roser recorre solemnement els carrers del nucli antic de Sant Julià de Vilatorça, cantant les caramelles. Està formada per

una setantena de persones, entre els caramellaires, els músics, els cistellaires i els infants.

La comitiva és encapçalada per l'estendard de la Mare de Déu del Roser seguida per dues rengleres de caramellaires. Aquests van vestits amb capa negra llarga, barret de copalta també negre i llaç de color morat, i subjecten amb la mà un bordó, que duu una petita placa amb l'estampa de la Mare de Déu del Roser al davant i el text dels goigs al darrera.

Els segueixen els músics, vestits amb capa llarga de color morat, barret de copalta morat i llaç de color morat.

Tres cistellaires vestits de vellut, amb faixa, barretina i espadenyes, truquen a les portes de les cases per tal de recollir les aportacions dels veïns. Duen una cistella guarnida sobre una perxa amb corda i corriola, per tal de fer-la arribar als balcons i les finestres.

Completa la comitiva un grup d'infants, amb bastons tornejats guarnits amb un pom de flors i cintes de colors.

Els goigs del Roser es canten seguint aquest patró: els dos primers versos els canten els caramellaires de la fila del costat dret, on prevalen les veus agudes; continuen els caramellaires del cantó esquerra cantant el tercer i quart vers a dues veus, on prevalen les veus greus; l'últim vers el canten simultàniament tots els caramellaires i, a continuació, els músics fan la tornada. Les altres estrofes es van enllaçant sense interrupció seguint la mateixa pauta. Per fer solemne el final, els caramellaires es treuen el barret a l'última estrofa "Supliquem, Rosa agraciada", i a la repetició del darrer vers s'hi uneix l'orquestra.

La colla de Caramelles del Roser estrena cada any, per aquesta ocasió, una caramella nova composta per algun dels autors locals, que acostuma a ser una sardana, un vals o una havanera.

Des de l'any 2006 es canten de nou les corrandes, cançons de tonada alegre, de caire popular i curt, mig improvisades, dedicades a elogiar alguna cosa o bé a criticar aspectes polítics, socials o culturals del poble o del país.

Els vilatorpins preparen taules amb menjar i beure pels cantaires, en diversos llocs per on passa la comitiva caramellaire.

A Sant Julià de Vilatorça s'ha transmès aquesta tradició de generació en generació, de manera ininterrompuda, i ha perdurat la seva forma original, amb la indumentària i la intervenció instrumental. Aquest fet converteix les Caramelles del Roser de Sant Julià de Vilatorça en una de les manifestacions més genuïnes d'aquesta expressió de la cultura popular.

Història

La colla de Caramelles de Sant Julià de Vilatorça és una de les de més tradició i història de Catalunya. És hereva de la Confraria del Roser, fundada oficialment l'any 1592

Bibliografia

CARRERA, A. [et al.] (1990). Les caramelles del Roser de Sant Julià de Vilatorça. Sant Julià de Vilatorça: Ajuntament de Sant Julià de Vilatorça i Caramelles del Roser, p.79-85.

